

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Schäffner, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 16. december 2008 i sag T-335/07, Mergel m.fl. mod KHIM, hvorved Retten frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i annullationsøgsmålet indledt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. juni 2007 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret vedrørende undersøgerens afgørelse, hvorved denne afslog at registrere ordmærket »Patentconsult« som EF-varemærke for varer og tjenesteydelser i klasse 35, 41 og 42 — fornødent særpræg ved et varemærke, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der kan betegne egenskaberne ved de omhandlede varer eller tjenesteydelser

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Volker Mergel, Klaus Kampfenkel, Burkart Bill og Andreas Herden betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 18.4.2009.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 18. marts 2010 — Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-282/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — procesreglementets artikel 119 — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 7, stk. 1, litra b) og c) — afslag på registrering — helhedsvurdering under hensyn til de af registreringsansøgningen omfattede varer og tjenesteydelser — varer og tjenesteydelser, der udgør ensartede grupper — appel, der til dels er åbenbart ugrundet, til dels åbenbart skal afvises)

(2010/C 148/17)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) (ved avocats P. Greffe og L. Paudrat)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 20. maj 2009, forenede sager T-405/07 og T-406/07, CFCMCEE mod KHIM, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i sager anlagt af sagsøgeren til prøvelse af afgørelserne truffet af Harmoniseringskontorets Første Appellkammer den 10. juli og den 12. september 2007, hvorved klagerne over undersøgerens afslag på at registrere ordtegnene PAYWEB CARD og P@YWEB CARD som varemærker for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 36 og 38 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker blev afvist — tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 73 i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1) — nødvendigt at foretage en særskilt prøvelse af hver enkelt af de i den nævnte forordnings artikel 7, stk. 1, angivne registreringshindringer — krav om en begrundelse for afslaget på registrering i forhold til hver enkelt af de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af ansøgningen om registrering — varer og tjenesteydelser, der udgør ensartede grupper

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 233 af 26.9.2009.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 29. december 2009 — Der Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof mod E og F

(Sag C-550/09)

(2010/C 148/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Der Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Sagsøgte: E og F

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den på grundlag af artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 ⁽¹⁾ foretagne opførelse på en liste af en organisation, der ikke har anlagt sag til prøvelse af beslutninger, der vedrører organisationen — eventuelt under hensyntagen til den ændrede procedure, der følger af Rådet For Den Europæiske Unions afgørelse af 28. juni 2007 (2007/445/EF) ⁽²⁾ — også anses for gyldig fra starten, når opførelsen på listen er foretaget på trods af en tilsidesættelse af grundlæggende processuelle garantier?
- 2) Skal artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 fortolkes således, at der også kan foreligge tilrådighedsstillelse af midler, finansielle aktiver eller andre økonomiske ressourcer for en juridisk person, gruppe eller enhed, som er opført på den i forordningens artikel 2, stk. 3, omhandlede liste, medvirken til en sådan støtte eller deltagelse i aktiviteter til omgåelse af forordningens artikel 2, når den person, der yder støtten, selv er medlem af den juridiske person, gruppe eller enhed?
- 3) Skal artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 fortolkes således, at der også kan foreligge tilrådighedsstillelse af midler, finansielle aktiver eller andre økonomiske ressourcer for en juridisk person, gruppe eller enhed, som er opført på den i forordningens artikel 2, stk. 3, omhandlede liste, medvirken til en sådan støtte eller deltagelse i aktiviteter til omgåelse af forordningens artikel 2, når aktiverne, der udgør støtten, allerede befinder sig i den juridiske persons, gruppes eller enheds rådighedssfære (i bredere forstand)?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27.12.2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EFT L 344, s. 70).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2007/445/EF af 28.6.2007 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2006/379/EF og 2006/1008/EF (EUT L 169, s. 58).

Appel iværksat den 12. februar 2010 af France Télécom SA til prøvelse af dom afsagt den 30. november 2009 af Retten (Tredje Afdeling) i de forenede sager T-427/04 og T-17/05, Den Franske Republik og France Télécom mod Kommissionen

(Sag C-81/10 P)

(2010/C 148/19)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: France Télécom SA (ved avocats S. Hautbourg, L. Olza Moreno, L. Godfroid og M. van der Woude)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Den Franske Republik

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den anfægtede dom ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse i sagen i henhold til artikel 61 i statuten for Domstolen, og de af France Télécom for Retten nedlagte påstande tages til følge.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens fulde omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen gjort fem anbringender gældende.

Med det første anbringende gør France Télécom gældende, at Retten har tilsidesat statsstøttebegrebet, når den accepterer en sådan kvalificering i denne sag, selv om den i øvrigt anerkender, at tilstedeværelsen (eller mangel på samme) af en eventuel fordel ikke i nærværende sag var afhængig af den pågældende ordnings særlige karakteristika, men omstændigheder uden for selve ordningen, hvis virkninger først kunne fastslås efterfølgende. Retten har således underkendt selve beskaffenheden af den ordning med forudgående kontrol af statsstøtte, som er fastsat i artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, en forhåndsgodkendelsesordning, som bygger på en objektiv vurdering af ordningernes særlige karakteristika på grundlag af en forudgående underretning fra de nationale myndigheder.